

ZORGEN VOOR

Wij zorgen voor jou en de jouwen. Dat is een interessante zin. Door de woorden 'wij' en 'zorgen', zitten er geen 'jou' of 'de jouwen' meer in. De zin voelt als één wij, één ons, één groot geheel. Een familie zonder bloedband, waarvan een ieder onderdeel. Verschillend maar verbonden, principieel tot en met. Verdeeld in beweegredenen maar verenigd in verzet. Wij. U.

U spreekt niet van leeuwenmoed, u wil niets weten van heldendaden. Toch was u standvastig, onverzettelijk en vastberaden. In een land, in een tijd, waarin dat verre van vanzelfsprekend was. Waar de meute met de massa meeding, gaf u tegengas. Waar een samenleving voortbewoog, minder bezig met elkaar... Vergat u niet wie dapper was; u blééf omkijken naar.

Vragen om.

Letten op.

Zorgen voor.

Jou en de jouwen; ons en de onzen. Voor wiens hart uit het niets in paniek begon te bonzen. Voor wiens hoofd bleef suizen, voor wie de beelden niet opzij. Voor wie herbeleefde, droomde; voor wie de oorlog nooit voorbij. Voor wie geestelijk gebroken; lichamenlijk getekend. Voor wie er net als u begreep wat 'verzet' eigenlijk betekent. Voor wie doorgaans onbegrepen, voor wie praten vaak te zwaar. Voor wie amper iets kon delen. Voor wie steun zocht, bij elkaar.

Dat vraagt om tijd en energie, aandacht en interesse. Daar moeten mensen écht een heel groot, open hart voor hebben. Dat is blijven vechten voor, vanwege blijven denken aan, mensen die met gevaar voor eigen leven rechttop zijn blijven staan. Zorgen dat mensen zich gewaardeerd weten, gezien blijven en gehoord. Verzet is niet vechten tégen. Verzet is strijden vóór.

Medemenselijkheid, rechtvaardigheid; ere wie ere toekomt. Een toevluchtsoord, een schuilplaats voor wie stond voor onze toekomst. U werd een netwerk, u werd een vangnet, u besloot steun in de rug te bieden. U beweegt uit solidariteit, empathie, compassie; liefde.

U besluit niet slechts om te kijken; u weet te blijven zien. U staat op voor wat belangrijk is; u blijft staan bovendien. U houdt het niet bij woorden; u laat in daad niemand alleen. Zo zorgt u voor ons en de onzen om ons heen. In een land, in een tijd, waarin we ongelijk verkeren. Kunnen ik en velen met mij héél veel van u leren. Niet zwijgen bij onrecht. Voor principes staan. Er daadwerkelijk wezen voor anderen; voor méér dan jezelf gaan. Alles geven voor gerechtigheid; het lef om mens te wezen. Oók als het meer kost dan oplevert; óók met gevaar voor eigen leven.

Juist als men muren, in plaats van bruggen. Juist waar menig kloof. Juist als er steeds minder rechte ruggen, verschillen uitvergroot. In een heden waarin men nog steeds niet van het verleden leert. In een wereld waarin bizar normaal is, waar men verzet niet meer waardeert. Juist waar zóveel behoefte lijkt aan een onvoorwaardelijk samen. Tot een ontwaken ons in staat stelt, ons voorbij niet te herhalen. Opstaan en omkijken, vraagt om durf én vertrouwen. Om zorgen, als één wij. Voor elke jou en alle jouwen.